

Thai Social Science Journal**Original Article**

Received: 4 May 2026

Revised: 19 May 2026

Accepted: 30 June 2026

วิกฤตพลังงานและมาตรการประหยัดพลังงานของรัฐบาลไทย: การวิเคราะห์นโยบายเพื่อเสริมความมั่นคงพลังงานของประเทศ**Energy Crisis and Energy Conservation Measures of the Thai Government: A Policy Analysis to Strengthen National Energy Security**นายณัฐชัย บุญเพิ่ม¹

Mr.Nattachai Bunpum

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์วิกฤตพลังงานโลกและผลกระทบต่อประเทศไทย รวมทั้งศึกษามาตรการประหยัดพลังงานของรัฐบาลไทยและเสนอแนวทางเชิงนโยบายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศ การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์เชิงเอกสารและการวิเคราะห์นโยบาย(Policy analysis)จากรายงานพลังงานของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรระหว่างประเทศ และข้อมูลสถานการณ์พลังงานในปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่าวิกฤตพลังงานโลกในช่วงปีพ.ศ.2569 เกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ได้แก่ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับอิหร่าน ความผันผวนของตลาดพลังงานโลก และความไม่สมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานพลังงาน ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ราคาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น และสร้างแรงกดดันต่อประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานในระดับสูง สำหรับประเทศไทย โครงสร้างพลังงานยังคงพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ โดยเฉพาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ส่งผลให้ประเทศมีความเปราะบางต่อความผันผวนของตลาดพลังงานโลก รัฐบาลไทยจึงได้ดำเนินมาตรการประหยัดพลังงานหลายประการ เช่น การลดการใช้พลังงานในหน่วยงานภาครัฐ การส่งเสริมการทำงานจากที่บ้าน การบริหารจัดการพลังงานในอาคารราชการ และการกระจายแหล่งนำเข้าพลังงาน รวมทั้งการส่งเสริมพลังงานทางเลือกเช่นพลังงานชีวภาพและพลังงานหมุนเวียน การรับมือกับวิกฤตพลังงานในระยะยาว จำเป็นต้องอาศัยการปรับโครงสร้างนโยบายพลังงานของประเทศ โดยบทความเสนอแนวทางเชิงนโยบายสำคัญ ได้แก่ การกระจายแหล่งพลังงานเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้า การเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบพลังงานของประเทศและการพัฒนาประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วนการดำเนินนโยบายดังกล่าวจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศไทยและลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดพลังงานโลกในระยะยาว

คำสำคัญ: วิกฤตพลังงาน, ความมั่นคงพลังงาน, นโยบายพลังงาน, การประหยัดพลังงาน, พลังงานหมุนเวียน

¹ นักวิชาการอิสระ ; Independent Scholar,Thailand

Corresponding author, e-mail: nattachaibunpum@gmail.com

Abstract

This article aims to analyze the global energy crisis and its impact on Thailand, examine the Thai government's energy-saving measures, and propose policy recommendations to strengthen national energy security. The study employs document analysis and policy analysis based on reports from government agencies, international organizations, and recent developments in the global energy market. The findings indicate that the global energy crisis in 2026 has been driven by multiple factors, including geopolitical tensions in the Middle East—particularly conflicts involving Iran—volatility in global energy markets, and imbalances between energy supply and demand. These factors have led to significant increases in global oil and natural gas prices, placing considerable pressure on countries that rely heavily on imported energy resources. Thailand's energy structure remains largely dependent on fossil fuels and imported energy, particularly crude oil and liquefied natural gas (LNG). This dependence makes the country vulnerable to fluctuations in global energy markets. In response, the Thai government has implemented several energy-saving measures, including reducing energy consumption in government agencies, promoting work-from-home arrangements, improving energy management in public buildings, diversifying energy import sources, and promoting alternative energy such as biofuels and renewable energy. However, addressing the energy crisis in the long term requires structural adjustments in national energy policy. This study proposes key policy recommendations, including diversifying energy sources to reduce dependence on imports, increasing the share of renewable energy in the national energy mix, and improving energy efficiency across all sectors. These strategies are expected to enhance Thailand's energy security and reduce vulnerability to global energy market volatility in the future.

Keywords: energy crisis, energy security, energy policy, energy conservation, renewable energy

1. บทนำ: วิฤตพลังงานและความท้าทายของประเทศไทย

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โลกได้เผชิญกับความผันผวนของตลาดพลังงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์โดยเฉพาะเหตุการณ์ความรุนแรงระหว่างอิหร่านกับอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา การเปลี่ยนแปลงของตลาดพลังงานโลก และความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้ราคาพลังงาน โดยเฉพาะน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และพลังงานไฟฟ้า มีความผันผวนสูงในตลาดโลก วิฤตพลังงานดังกล่าวไม่เพียงส่งผลกระทบต่อประเทศผู้ส่งออกพลังงานเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อประเทศที่พึ่งพาการ

นำเข้าพลังงานจำนวนมาก ซึ่งต้องเผชิญกับต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้นและความไม่แน่นอนด้านความมั่นคงพลังงาน (International Energy Agency, 2023)

ราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลกมีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจของหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่มีความเปราะบางด้านพลังงาน เนื่องจากต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้นสามารถส่งผลกระทบต่อราคาสินค้า ต้นทุนการผลิต และค่าครองชีพของประชาชน นอกจากนี้ความผันผวนของตลาดพลังงานยังสร้างแรงกดดันต่อระบบเศรษฐกิจและนโยบายสาธารณะของรัฐ ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบพลังงานและลดผลกระทบต่อเศรษฐกิจภายในประเทศ (Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2024)

ในส่วนของประเทศไทย วิกฤตพลังงานโลกส่งผลกระทบต่อระบบพลังงานของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในระดับสูง โดยเฉพาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว(LNG) ซึ่งเป็นแหล่งพลังงานสำคัญสำหรับการผลิตไฟฟ้าและการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม การเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานในตลาดโลกจึงส่งผลให้ต้นทุนพลังงานภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น และสร้างแรงกดดันต่อเศรษฐกิจและงบประมาณของรัฐ (Energy Policy and Planning Office, 2024)

โครงสร้างพลังงานของประเทศไทยยังสะท้อนถึงความท้าทายด้านความมั่นคงพลังงานอย่างชัดเจน แม้ว่าประเทศไทยจะมีแหล่งพลังงานภายในประเทศบางส่วน เช่น ก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยและพลังงานหมุนเวียนบางประเภท แต่พลังงานส่วนใหญ่ที่ใช้ในระบบเศรษฐกิจยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ การพึ่งพาการนำเข้าพลังงานในระดับสูงทำให้ประเทศมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของตลาดพลังงานโลก รวมทั้งความไม่แน่นอนด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจส่งผลต่อการจัดหาแหล่งพลังงานในอนาคต (International Renewable Energy Agency, 2022) สถานการณ์ดังกล่าวทำให้รัฐบาลไทยต้องดำเนินการหลายประการเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านพลังงานของประเทศ หนึ่งในมาตรการสำคัญคือการส่งเสริมการประหยัดพลังงาน โดยเฉพาะในภาครัฐ เช่น การลดการใช้ไฟฟ้าในอาคารราชการ การปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศ และการส่งเสริมรูปแบบการทำงานที่ช่วยลดการใช้พลังงาน เช่น การทำงานจากที่บ้าน (Work from home) นอกจากนี้รัฐบาลยังพยายามกระจายแหล่งพลังงานของประเทศผ่านการจัดหาแหล่งนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลวจากหลายประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก เช่น ไบโอดีเซลและพลังงานหมุนเวียน เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศในระยะยาว (Government of Thailand, 2026)

ในมุมมองของนโยบายสาธารณะ วิกฤตพลังงานสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการพลังงานในระดับชาติ โดยเฉพาะการสร้างระบบพลังงานที่มีความยืดหยุ่นและสามารถรองรับความผันผวนของตลาดพลังงานโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากประเทศไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบพลังงานโลกได้ ก็อาจเผชิญความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายพลังงาน

ในการวิเคราะห์นโยบายพลังงานของรัฐจำเป็นต้องอาศัยกรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ช่วยอธิบายบทบาทของรัฐในการบริหารจัดการทรัพยากรพลังงานและการรักษาเสถียรภาพของระบบพลังงานของประเทศ โดยเฉพาะในบริบทที่โลกกำลังเผชิญความผันผวนของตลาดพลังงานและการเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบพลังงานรูปแบบใหม่ แนวคิดสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์นโยบายพลังงาน ได้แก่ แนวคิดความมั่นคงพลังงาน (Energy security) แนวคิดการจัดการพลังงานของรัฐ และแนวคิดการเปลี่ยนผ่านพลังงาน (Energy transition) ซึ่งช่วยอธิบายทั้งบทบาทของรัฐในการกำกับดูแลระบบพลังงานและทิศทางการพัฒนาพลังงานในระยะยาว (International Energy Agency, 2023)

2.1 แนวคิดความมั่นคงพลังงาน (Energy Security)

แนวคิดความมั่นคงพลังงานเป็นหนึ่งในแนวคิดพื้นฐานของการกำหนดนโยบายพลังงานของรัฐ โดยทั่วไปความมั่นคงพลังงานหมายถึงความสามารถของประเทศในการจัดหาและใช้พลังงานได้อย่างเพียงพอ มีเสถียรภาพ และมีต้นทุนที่เหมาะสม เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความต้องการของประชาชน แนวคิดนี้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการมีแหล่งพลังงานที่หลากหลาย การลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาแหล่งพลังงานเพียงไม่กี่แหล่ง และการสร้างระบบพลังงานที่มีความยืดหยุ่นต่อความผันผวนของตลาดพลังงานโลก (International Energy Agency, 2023)

ในมิติหนึ่งความมั่นคงพลังงานเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของแหล่งพลังงาน (Security of supply) ซึ่งหมายถึงการมีแหล่งพลังงานที่สามารถจัดหาได้อย่างต่อเนื่องและไม่ขาดแคลน ในกรณีของประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจำนวนมาก ความมั่นคงของแหล่งพลังงานจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการกระจายแหล่งนำเข้าพลังงานและการสร้างความร่วมมือด้านพลังงานกับประเทศคู่ค้า นอกจากนี้ความมั่นคงพลังงานยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าถึงพลังงาน (Energy access) ซึ่งหมายถึงการที่ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถเข้าถึงพลังงานได้อย่างเพียงพอและในราคาที่เหมาะสม (International Renewable Energy Agency, 2022) ในบริบทของประเทศกำลังพัฒนา แนวคิดความมั่นคงพลังงานยังเชื่อมโยงกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากพลังงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม หากประเทศไม่สามารถจัดหาพลังงานได้อย่างเพียงพอหรือมีต้นทุนพลังงานที่สูงเกินไป ก็อาจส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2 แนวคิดการจัดการพลังงานของรัฐ

แนวคิดการจัดการพลังงานของรัฐเน้นบทบาทของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อบริหารจัดการระบบพลังงานของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปนโยบายพลังงาน (Energy policy) ของรัฐครอบคลุมทั้งการจัดหาแหล่งพลังงาน การกำกับดูแลตลาดพลังงาน การกำหนดมาตรการด้านราคา และการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการรักษาเสถียรภาพของระบบ

พลังงานและลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดพลังงานโลก (Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2024)

หนึ่งในแนวคิดที่สำคัญในการจัดการพลังงานคือแนวคิดการบริหารจัดการด้านอุปสงค์พลังงาน (Demand-Side Management- DSM) ซึ่งเน้นการลดความต้องการใช้พลังงานผ่านมาตรการต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมการประหยัดพลังงาน การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยลดการใช้พลังงาน แนวคิดการบริหารจัดการด้านอุปสงค์พลังงาน ได้รับความสำคัญมากขึ้นในหลายประเทศ เนื่องจากการลดความต้องการใช้พลังงานสามารถช่วยลดต้นทุนพลังงาน ลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (International Energy Agency, 2023)

นอกจากนี้รัฐยังมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลโครงสร้างตลาดพลังงาน เช่น การกำหนดมาตรการควบคุมราคา การส่งเสริมการแข่งขันในตลาดพลังงาน และการสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน การดำเนินนโยบายพลังงานที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อให้ระบบพลังงานของประเทศสามารถรองรับความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้นได้อย่างยั่งยืน

2.3 แนวคิดการเปลี่ยนผ่านพลังงาน (Energy Transition)

แนวคิดการเปลี่ยนผ่านพลังงานเป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจอย่างมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากโลกกำลังเผชิญความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แนวคิดนี้หมายถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงระบบพลังงานจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้พลังงานที่สะอาดและยั่งยืนมากขึ้น เช่น พลังงานหมุนเวียน พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานชีวมวล (International Renewable Energy Agency, 2022)

การเปลี่ยนผ่านพลังงานมีความสำคัญไม่เพียงในด้านสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อความมั่นคงพลังงานของประเทศด้วย เนื่องจากการพัฒนาแหล่งพลังงานหมุนเวียนภายในประเทศสามารถช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ และช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นของระบบพลังงานในระยะยาว หลายประเทศทั่วโลกจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์พลังงานแห่งชาติ

ในกรณีของประเทศไทย การเปลี่ยนผ่านพลังงานได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผ่านการกำหนดนโยบายส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน เช่น การพัฒนาโครงการพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานชีวมวล นโยบายดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบพลังงานของประเทศ และลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลในระยะยาว (Energy Policy and Planning Office, 2024) โดยสรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายพลังงานช่วยอธิบายบทบาทของรัฐในการบริหารจัดการระบบพลังงานของประเทศ ทั้งในด้านการรักษาความมั่นคงพลังงาน การจัดการอุปสงค์และอุปทานพลังงาน และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของ

ระบบพลังงานโลก การนำกรอบแนวคิดเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์นโยบายพลังงานของประเทศไทยจึงมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจความท้าทายของระบบพลังงานไทย และการกำหนดนโยบายที่สามารถเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศในระยะยาว

3. โครงสร้างพลังงานของประเทศไทย

โครงสร้างพลังงานของประเทศไทยมีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนถึงทั้งศักยภาพและข้อจำกัดของระบบพลังงานของประเทศ โดยระบบพลังงานไทยพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วควบคู่กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากภาคอุตสาหกรรม การคมนาคม และภาคครัวเรือน ส่งผลให้ประเทศไทยต้องพึ่งพาทรัพยากรพลังงานจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างพลังงานของไทยยังคงมีความเปราะบางในหลายด้าน โดยเฉพาะการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงพลังงานของประเทศในระยะยาว (International Energy Agency, 2023)

โครงสร้างพลังงานของประเทศไทยสะท้อนความเปราะบางด้านความมั่นคงพลังงานอย่างชัดเจน เนื่องจากระบบพลังงานของประเทศไทยยังพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นหลัก และต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนสูง ข้อมูลด้านพลังงานของไทยระบุว่าในปี พ.ศ. 2567 การใช้พลังงานขั้นต้นของประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 จากปีก่อนหน้า ขณะที่การใช้พลังงานสำคัญยังคงกระจุกตัวอยู่ที่น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และถ่านหิน โดยเฉพาะในภาคไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติยังเป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้าของประเทศ ทั้งนี้ ข้อมูลภาคไฟฟ้าระบุว่าไฟฟ้าที่ใช้ในประเทศไทยมาจากก๊าซธรรมชาติประมาณร้อยละ 58.0 ถ่านหินประมาณร้อยละ 13.6 ไฟฟ้านำเข้าประมาณร้อยละ 14.7 พลังน้ำขนาดใหญ่ประมาณร้อยละ 3.0 และน้ำมันประมาณร้อยละ 0.4 สัดส่วนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างพลังงานไทยยังผูกโยงกับเชื้อเพลิงฟอสซิลและแหล่งพลังงานภายนอกประเทศในระดับสูง เมื่อราคาน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ หรือก๊าซธรรมชาติเหลว ในตลาดโลกผันผวน ประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบโดยตรงทั้งในด้านต้นทุนไฟฟ้า ต้นทุนการผลิต และค่าครองชีพของประชาชน ดังนั้น ปัญหาพลังงานของไทยจึงมิใช่เพียงปัญหาการจัดการพลังงานให้เพียงพอ แต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบพลังงานที่ยังขาดความหลากหลายและมีความเปราะบางต่อความเสี่ยงจากภายนอก

3.1 แหล่งพลังงานหลักของไทย

แหล่งพลังงานหลักของประเทศไทยประกอบด้วยพลังงานฟอสซิลเป็นหลัก ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน และถ่านหิน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลิตไฟฟ้าและสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติซึ่งถือเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญที่สุดสำหรับการผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย โรงไฟฟ้าส่วนใหญ่ของประเทศใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงหลัก เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างต่ำและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าถ่านหินเมื่อเปรียบเทียบในเชิงสัมพัทธ์ (Energy Policy and Planning Office, 2024)

ก๊าซธรรมชาติของประเทศไทยส่วนหนึ่งมาจากแหล่งก๊าซในอ่าวไทย ซึ่งเป็นทรัพยากรพลังงานภายในประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบพลังงานของประเทศ อย่างไรก็ตามปริมาณก๊าซธรรมชาติจากแหล่งภายในประเทศมีแนวโน้มลดลงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยต้องเพิ่มการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลวหรือ ก๊าซธรรมชาติเหลว เพื่อรองรับความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้น (International Renewable Energy Agency, 2022)

นอกจากก๊าซธรรมชาติแล้ว น้ำมันยังเป็นแหล่งพลังงานสำคัญของประเทศไทย โดยเฉพาะในภาคการขนส่งซึ่งยังคงพึ่งพาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นหลัก ประเทศไทยมีการนำเข้าน้ำมันดิบในปริมาณมากเพื่อนำมาผลิตเป็นน้ำมันสำเร็จรูปสำหรับใช้ในภาคเศรษฐกิจต่างๆ ขณะเดียวกันถ่านหินยังคงถูกใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับการผลิตไฟฟ้าในบางพื้นที่ แม้ว่าจะมีความพยายามลดการใช้ถ่านหินเนื่องจากข้อกังวลด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3.2 การพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน

หนึ่งในลักษณะสำคัญของระบบพลังงานไทยคือการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูง โดยเฉพาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) การนำเข้าพลังงานในระดับสูงทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของตลาดพลังงานโลกและความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบต่อจัดหาแหล่งพลังงานในอนาคต (International Energy Agency, 2023)

การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว มีบทบาทสำคัญมากขึ้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณก๊าซธรรมชาติจากแหล่งภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว จึงกลายเป็นทางเลือกสำคัญในการรักษาเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าและรองรับความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการพึ่งพาการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว ยังทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้านราคาพลังงาน เนื่องจากราคาก๊าซในตลาดโลกมีความผันผวนสูง และอาจส่งผลกระทบต่อค่าไฟฟ้าและต้นทุนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

ในทำนองเดียวกัน ประเทศไทยยังต้องนำเข้าน้ำมันดิบในปริมาณมากเพื่อนำมาใช้ในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในภาคการขนส่งซึ่งยังคงพึ่งพาน้ำมันเป็นแหล่งพลังงานหลัก การพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบทำให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก และอาจส่งผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

3.3 แนวโน้มการใช้พลังงานของไทย

แนวโน้มการใช้พลังงานของประเทศไทยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอุตสาหกรรม ความต้องการใช้พลังงานโดยรวมของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์กรรม และภาคครัวเรือน การขยายตัวของเมืองและการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่งผลให้ความต้องการใช้ไฟฟ้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะยาว (Energy Policy and Planning Office, 2024)

ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นผู้ใช้พลังงานรายใหญ่ของประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องใช้พลังงานจำนวนมากในการดำเนินกระบวนการผลิต ขณะเดียวกันภาคการขนส่งก็เป็นภาคที่ใช้พลังงานในสัดส่วนสูงเช่นกัน เนื่องจากการขยายตัวของระบบโลจิสติกส์และการเดินทางของประชาชน

ในอนาคต ความต้องการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการเติบโตของเศรษฐกิจและจำนวนประชากร อย่างไรก็ตามแนวโน้มดังกล่าวยังมาพร้อมกับความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงพลังงาน ทำให้รัฐบาลไทยต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และการกระจายแหล่งพลังงานเพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาพลังงานนำเข้าในระยะยาว (International Renewable Energy Agency, 2022)

โดยสรุปโครงสร้างพลังงานของประเทศไทยยังคงพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในระดับสูง ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายด้านความมั่นคงพลังงานของประเทศ การปรับโครงสร้างพลังงานให้มีความหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาในการกำหนดนโยบายพลังงานของประเทศไทยในอนาคต.

4. วิฤตพลังงานโลกและผลกระทบต่อประเทศไทย

วิฤตพลังงานโลกในปี พ.ศ. 2569 ทำให้ประเด็น “ความมั่นคงพลังงาน” กลับมาเป็นวาระสำคัญของหลายประเทศอีกครั้ง โดยเฉพาะประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานในระดับสูงอย่างประเทศไทย ปัจจัยสำคัญที่เร่งให้วิกฤตรุนแรงขึ้นคือความขัดแย้งทางทหารที่ขยายตัวในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะสงครามที่เกี่ยวข้องกับอิหร่าน ซึ่งได้กระทบต่อเส้นทางขนส่งพลังงานที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลกอย่างช่องแคบฮอร์มุซ ช่องแคบดังกล่าวเป็นเส้นทางลำเลียงน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลวในสัดส่วนประมาณหนึ่งในห้าของการค้าพลังงานโลก เมื่อการเดินทางเรือผ่านเส้นทางนี้หยุดชะงักหรือลดลงอย่างมาก ตลาดพลังงานโลกจึงตอบสนองอย่างรวดเร็วด้วยการปรับตัวขึ้นของราคาน้ำมันและการเพิ่มขึ้นของความผันผวนในตลาดพลังงานโดยรวม

การปะทุของสงครามที่เกี่ยวข้องกับอิหร่านในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม พ.ศ. 2569 ทำให้ตลาดน้ำมันโลกเผชิญภาวะตึงตัวอย่างหนัก สำนักข่าวรอยเตอร์รายงานว่าหลังการโจมตีและการปิดกั้นช่องแคบฮอร์มุซ ราคาน้ำมันดิบเบรนต์เคยพุ่งขึ้นเหนือ 100 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล และในบางช่วงแตะระดับสูงสุดราว 119.50 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่กลางปีค.ศ.2022 ขณะเดียวกันสถาบันการเงินระหว่างประเทศหลายแห่งได้ปรับประมาณการราคาน้ำมันขึ้น โดยสะท้อนความกังวลว่าหากความขัดแย้งยืดเยื้อ ราคาน้ำมันอาจทรงตัวในระดับสูงต่อไปอีกระยะหนึ่ง

นอกจากผลต่อราคาแล้ว วิกฤตครั้งนี้ยังทำให้เห็นชัดว่าตลาดพลังงานโลกมีความเปราะบางเชิงโครงสร้างเพียงใด เพราะเมื่อแหล่งผลิตและเส้นทางขนส่งในตะวันออกกลางถูกรบกวนเพียงช่วงเวลาหนึ่ง ผลกระทบก็ขยายไปทั่วทั้งระบบ สำนักงานพลังงานสากลระบุว่าความขัดแย้งดังกล่าวก่อให้เกิดการหยุดชะงักของอุปทานน้ำมันใน

ตะวันออกกลางในระดับที่รุนแรงมาก และทำให้หลายประเทศต้องพิจารณาปล่อยน้ำมันสำรองทางยุทธศาสตร์เพื่อบรรเทาความตึงตัวของตลาด อย่างไรก็ตามมาตรการเช่นนี้มีลักษณะเป็นเพียงการประคองสถานการณ์ระยะสั้น มิได้แก้ปัญหาความเสี่ยงเชิงโครงสร้างของระบบพลังงานโลกแต่อย่างใด

สำหรับประเทศไทย ผลกระทบจากวิกฤตพลังงานโลกเกิดขึ้นอย่างชัดเจน เพราะไทยเป็นประเทศที่ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจำนวนมาก ทั้งน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว อีกทั้งระบบพลังงานของประเทศยังพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในสัดส่วนสูง โดยรอยเตอร์รายงานว่าการใช้พลังงานของไทยพึ่งพาก๊าซธรรมชาติราว 68% เมื่อราคาพลังงานในตลาดโลกเพิ่มขึ้นและความเสี่ยงด้านการจัดหาก๊าซขยายตัว ต้นทุนด้านพลังงานของประเทศจึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วยทันที รัฐบาลไทยจึงต้องออกมาตรการประหยัดพลังงานเร่งด่วน เช่น ให้องค์กรราชการจำนวนมากทำงานจากบ้าน จำกัดการใช้ลิฟต์ ปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศในอาคารราชการไว้ที่ 26-27 องศาเซลเซียส และลดการใช้ไฟฟ้าในอาคารของรัฐ เพื่อประคองเสถียรภาพของระบบพลังงานในช่วงวิกฤต

มาตรการดังกล่าวสะท้อนว่าผลกระทบของวิกฤตพลังงานไม่ได้อยู่เพียงในระดับตลาดโลก แต่ได้ส่งผ่านมาสู่การบริหารราชการและชีวิตประจำวันภายในประเทศโดยตรง เมื่อพลังงานมีต้นทุนสูงขึ้น รัฐต้องแบกรับภาระทางนโยบายมากขึ้น ทั้งในด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายภาครัฐ การประคองประคองราคาพลังงาน และการป้องกันไม่ให้นักลงทุนด้านพลังงานส่งผ่านไปสู่ค่าครองชีพของประชาชนอย่างรุนแรงเกินไป ในกรณีของไทย รัฐบาลยังเดินทางหาแหล่งนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว ใหม่จากสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และแอฟริกาใต้ พร้อมกับผลักดันพลังงานทางเลือกอย่างไบโอดีเซลและมาตรการพยุงราคาก๊าซธรรมชาติเหลว เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดแรงกดดันจากตลาดพลังงานโลก

ในเชิงเศรษฐกิจมหภาค ต้นทุนพลังงานที่สูงขึ้นมีผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อระบบเศรษฐกิจไทย เนื่องจากพลังงานเป็นต้นทุนพื้นฐานของทั้งภาคการผลิต การขนส่ง และบริการ เมื่อราคาน้ำมันและก๊าซปรับตัวเพิ่มขึ้น ต้นทุนของภาคอุตสาหกรรมและระบบโลจิสติกส์ก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งอาจส่งผลต่อราคาสินค้า อัตราเงินเฟ้อ และความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทยในระยะต่อไป ยิ่งไปกว่านั้น ประเทศไทยยังใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้า ดังนั้นความผันผวนของราคาก๊าซและก๊าซธรรมชาติเหลว ในตลาดโลกจึงเชื่อมโยงโดยตรงกับต้นทุนการผลิตไฟฟ้าและแนวโน้มค่าไฟฟ้าภายในประเทศ

ประเด็นเรื่องค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจึงไม่ใช่เพียงผลของการบริหารภายในประเทศเท่านั้น หากแต่เป็นผลจากการเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นระหว่างโครงสร้างพลังงานไทยกับตลาดเชื้อเพลิงโลก เมื่อประเทศพึ่งพาการนำเข้าก๊าซและน้ำมันในระดับสูง ความผันผวนจากภายนอกย่อมสะท้อนต่อราคาพลังงานภายในอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ วิกฤตครั้งนี้จึงเผยให้เห็นข้อจำกัดของโครงสร้างพลังงานไทยอย่างเด่นชัด กล่าวคือประเทศยังมีความเปราะบางจากการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลนำเข้า และยังคงเร่งกระจายแหล่งพลังงานให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อไม่ให้ความขัดแย้งระหว่างประเทศหรือเหตุการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ภายนอกมากำหนดต้นทุนพลังงานของประเทศมากเกินไป

กล่าวโดยสรุป วิฤตพลังงานโลกในปี 2569 โดยเฉพาะผลจากสงครามที่เกี่ยวข้องกับอิหร่านและการหยุดชะงักของช่องแคบฮอร์มุซ ได้ทำให้ราคาพลังงานโลกปรับตัวสูงขึ้นและเพิ่มความผันผวนของตลาดพลังงานอย่างรุนแรง สำหรับประเทศไทย ผลกระทบที่สำคัญคือการเพิ่มขึ้นของต้นทุนพลังงาน แรงกดดันต่อค่าไฟฟ้า และการสะท้อนความเปราะบางของโครงสร้างพลังงานที่พึ่งพาการนำเข้าอย่างมาก สถานการณ์ดังกล่าวจึงยืนยันว่าการมีมาตรการประหยัดพลังงานในระยะสั้นเป็นสิ่งจำเป็น แต่ในระยะยาวประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างนโยบายพลังงานไปสู่ระบบที่มีความหลากหลาย ยืดหยุ่น และพึ่งพาแหล่งพลังงานภายในประเทศและพลังงานสะอาดมากขึ้น เพื่อเสริมความมั่นคงพลังงานของประเทศอย่างยั่งยืน

5. มาตรการประหยัดพลังงานของประเทศไทย

ภายใต้สถานการณ์วิฤตพลังงานโลกในช่วงปี พ.ศ. 2569 รัฐบาลไทยได้ดำเนินมาตรการหลายประการเพื่อรับมือกับความผันผวนของตลาดพลังงานและลดแรงกดดันต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ มาตรการเหล่านี้มีทั้งมาตรการระยะสั้นเพื่อควบคุมการใช้พลังงานในช่วงที่ต้นทุนพลังงานสูงขึ้น และมาตรการระยะกลางที่มุ่งปรับโครงสร้างการจัดหาและการใช้พลังงานของประเทศให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น โดยมาตรการสำคัญของรัฐสามารถแบ่งออกได้เป็นสามด้านหลัก ได้แก่ มาตรการลดการใช้พลังงานในภาครัฐ มาตรการบริหารจัดการพลังงาน และนโยบายการจัดหาแหล่งพลังงานใหม่ (Energy Policy and Planning Office, 2024)

5.1 มาตรการลดการใช้พลังงานในภาครัฐ

มาตรการประหยัดพลังงานในภาครัฐถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่รัฐบาลใช้ในการลดความต้องการใช้พลังงานในช่วงวิฤตพลังงานโลก โดยเฉพาะในช่วงที่ราคาพลังงานปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลไทยได้ออกนโยบายให้หน่วยงานราชการดำเนินมาตรการลดการใช้พลังงานในสำนักงานและอาคารของรัฐ เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของภาครัฐและลดแรงกดดันต่อระบบพลังงานของประเทศ

หนึ่งในมาตรการที่ได้รับความนิยมอย่างมากคือการส่งเสริมรูปแบบการทำงานจากที่บ้าน (Work from Home) สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วน เพื่อลดการใช้พลังงานในอาคารราชการและลดการเดินทางของบุคลากร มาตรการดังกล่าวไม่เพียงช่วยลดการใช้ไฟฟ้าในสำนักงาน แต่ยังช่วยลดการใช้เชื้อเพลิงในภาคการขนส่งอีกด้วย ซึ่งถือเป็นแนวทางหนึ่งในการลดความต้องการใช้พลังงานโดยรวมของประเทศ (Reuters, 2026)

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้กำหนดมาตรการควบคุมการใช้เครื่องปรับอากาศในอาคารราชการ โดยให้ปรับอุณหภูมิของเครื่องปรับอากาศให้อยู่ในระดับประมาณ 26-27 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นระดับที่ช่วยประหยัดพลังงานได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร นโยบายดังกล่าวสะท้อนถึงแนวคิดการบริหารจัดการด้านอุปสงค์พลังงาน (Demand-Side Management) ซึ่งเน้นการลดความต้องการใช้พลังงานผ่านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและรูปแบบการใช้พลังงานขององค์กรและประชาชน (International Energy Agency, 2023)

5.2 มาตรการบริหารจัดการพลังงาน

นอกจากมาตรการลดการใช้พลังงานในภาครัฐแล้ว รัฐบาลไทยยังดำเนินมาตรการบริหารจัดการพลังงานในระดับองค์กรและระบบพลังงานโดยรวม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและลดการสูญเสียพลังงานในระบบ มาตรการดังกล่าวรวมถึงการลดการใช้ไฟฟ้าในอาคารราชการ การจัดการระบบไฟฟ้าในช่วงเวลาที่มีความต้องการใช้พลังงานสูง และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีประหยัดพลังงานในหน่วยงานภาครัฐ

การบริหารจัดการพลังงานในอาคารราชการเป็นอีกหนึ่งมาตรการสำคัญที่รัฐบาลให้ความสำคัญ โดยมีการกำหนดแนวทางให้หน่วยงานรัฐปรับปรุงระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ภายในอาคารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้หลอดไฟประหยัดพลังงาน การติดตั้งระบบควบคุมแสงสว่างอัตโนมัติ และการปรับปรุงระบบปรับอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มาตรการเหล่านี้ช่วยลดการใช้พลังงานของภาครัฐในระยะยาว และยังช่วยสร้างตัวอย่างให้กับภาคเอกชนในการนำแนวทางการประหยัดพลังงานไปปรับใช้ในองค์กรของตน (Energy Policy and Planning Office, 2024)

นอกจากนี้รัฐบาลยังส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ นำระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management System) มาใช้ในการบริหารจัดการการใช้พลังงานภายในองค์กร ระบบดังกล่าวช่วยให้หน่วยงานสามารถติดตามและวิเคราะห์การใช้พลังงานได้อย่างเป็นระบบ และสามารถกำหนดมาตรการลดการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 นโยบายจัดหาแหล่งพลังงานใหม่

นอกจากมาตรการด้านการลดการใช้พลังงานแล้ว รัฐบาลไทยยังให้ความสำคัญกับการกระจายแหล่งพลังงานและการจัดหาแหล่งพลังงานใหม่เพื่อเพิ่มความมั่นคงพลังงานของประเทศ หนึ่งในแนวทางสำคัญคือการเพิ่มการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas- LNG) จากหลายประเทศ เพื่อกระจายความเสี่ยงด้านการจัดหาเชื้อเพลิงและลดการพึ่งพาแหล่งพลังงานเพียงไม่กี่แหล่ง

การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว กลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบพลังงานไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากปริมาณก๊าซธรรมชาติจากแหล่งภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง การจัดหาก๊าซธรรมชาติเหลว จากตลาดโลกจึงเป็นทางเลือกสำคัญในการรักษาเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าและรองรับความต้องการพลังงานของประเทศ อย่างไรก็ตามการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว ยังทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความผันผวนของราคาก๊าซในตลาดโลก ซึ่งทำให้รัฐบาลต้องพิจารณานโยบายกระจายแหล่งนำเข้าและสร้างความร่วมมือด้านพลังงานกับประเทศคู่ค้า (International Renewable Energy Agency, 2022)

นอกจากการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว แล้ว รัฐบาลไทยยังส่งเสริมความร่วมมือด้านพลังงานระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือด้านการจัดหาพลังงาน การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน และการพัฒนาพลังงานหมุนเวียนในภูมิภาค ความร่วมมือดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศในระยะยาว และช่วยให้ประเทศไทยสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบพลังงานโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ โดยสรุปมาตรการประหยัดพลังงานของรัฐบาลในช่วงวิกฤตพลังงานโลกสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของรัฐบาลในการลดความต้องการใช้พลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และกระจายแหล่งพลังงานของประเทศ แม้ว่ามาตรการเหล่านี้จะช่วยบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตพลังงานในระยะสั้นได้ในระดับหนึ่ง แต่ในระยะยาว ประเทศไทยยังจำเป็นต้องดำเนินนโยบายพลังงานที่มุ่งปรับโครงสร้างระบบพลังงานของประเทศให้มีความยั่งยืนและมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

6. การส่งเสริมพลังงานทางเลือก

การส่งเสริมพลังงานทางเลือกถือเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญของประเทศไทยในการเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานและลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลจากต่างประเทศ ภายใต้บริบทของวิกฤตพลังงานโลกและความผันผวนของตลาดพลังงานระหว่างประเทศ รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลังงานทางเลือกในหลายรูปแบบ โดยเฉพาะพลังงานชีวภาพ พลังงานหมุนเวียน และพลังงานสะอาด ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อทั้งความมั่นคงพลังงาน การลดต้นทุนพลังงานในระยะยาว และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (International Renewable Energy Agency, 2022)

การส่งเสริมพลังงานทางเลือกของประเทศไทยต้องพิจารณาอยู่บนฐานของโครงสร้างการใช้พลังงานโดยรวมของประเทศ ซึ่งยังสะท้อนความไม่สมดุลระหว่างความต้องการใช้พลังงานกับสัดส่วนพลังงานทางเลือกที่มีอยู่จริง ข้อมูลสถานการณ์พลังงานของไทยระบุว่า ในปี พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายรวมประมาณ 84,178 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) โดยแยกตามประเภทเชื้อเพลิงพบว่า การใช้พลังงานยังคงพึ่งพาผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมมากที่สุดประมาณร้อยละ 49 รองลงมาคือไฟฟ้าประมาณร้อยละ 22 ถ่านหินประมาณร้อยละ 9 แก๊สธรรมชาติประมาณร้อยละ 7 พลังงานหมุนเวียนประมาณร้อยละ 9 และพลังงานหมุนเวียนแบบดั้งเดิมประมาณร้อยละ 4 ส่วนในภาคการผลิตไฟฟ้า ประเทศไทยมีการผลิตไฟฟ้ารวมประมาณ 223,295 กิกะวัตต์-ชั่วโมง (GWh) โดยแก๊สธรรมชาติยังเป็นเชื้อเพลิงหลักประมาณร้อยละ 58 ขณะที่ถ่านหิน/ลิกไนต์อยู่ที่ประมาณร้อยละ 10 ไฟฟ้านำเข้าอยู่ที่ประมาณร้อยละ 15 พลังน้ำประมาณร้อยละ 3 และพลังงานหมุนเวียนประมาณร้อยละ 14 ตัวเลขเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า แม้ประเทศไทยจะมีนโยบายส่งเสริมพลังงานทางเลือกอย่างต่อเนื่อง แต่ระบบพลังงานโดยรวมยังคงพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและพลังงานจากภายนอกประเทศในระดับสูง ส่งผลให้ประเทศยังมีความเปราะบางต่อความผันผวนของราคาน้ำมัน แก๊สธรรมชาติ ในตลาดโลก ดังนั้น การส่งเสริมพลังงานทางเลือกจึงมิใช่เพียงนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมหรือการลดคาร์บอนเท่านั้น หากแต่เป็นมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการลดการพึ่งพาพลังงานนำเข้า เพิ่มความหลากหลายของแหล่งพลังงาน และเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศในระยะยาว

นโยบายด้านพลังงานทางเลือกของประเทศไทยได้รับการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก (Alternative Energy Development Plan- AEDP) ซึ่งมีเป้าหมายในการเพิ่มสัดส่วนพลังงาน

หมุนเวียนในระบบพลังงานของประเทศ และลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลในระยะยาว นโยบายดังกล่าวสะท้อนถึงความพยายามของรัฐในการปรับโครงสร้างพลังงานของประเทศให้มีความยั่งยืนและสามารถรองรับความต้องการพลังงานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต (Energy Policy and Planning Office, 2024)

พลังงานชีวภาพ

พลังงานชีวภาพเป็นหนึ่งในแหล่งพลังงานทางเลือกที่มีบทบาทสำคัญในประเทศไทย เนื่องจากประเทศมีศักยภาพด้านการเกษตรและสามารถใช้วัตถุดิบทางการเกษตรมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ ไบโอดีเซลและเอทานอล ซึ่งถูกนำมาใช้เป็นส่วนผสมในเชื้อเพลิงสำหรับภาคการขนส่ง เพื่อลดการนำเข้าน้ำมันดิบและเพิ่มความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศ ไบโอดีเซลผลิตจากน้ำมันปาล์มซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย การส่งเสริมการใช้ไบโอดีเซลจึงไม่เพียงช่วยลดการพึ่งพาน้ำมันนำเข้าเท่านั้น แต่ยังช่วยสนับสนุนภาคเกษตรกรรมของประเทศอีกด้วย รัฐบาลไทยได้กำหนดนโยบายให้มีการผสมไบโอดีเซลในน้ำมันดีเซลในระดับต่างๆ เช่น B7 หรือ B10 เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานชีวภาพในภาคการขนส่ง

ในทำนองเดียวกัน เอทานอลซึ่งผลิตจากพืชทางการเกษตร เช่น อ้อยและมันสำปะหลัง ก็เป็นเชื้อเพลิงชีวภาพที่มีบทบาทสำคัญในระบบพลังงานของประเทศ โดยเอทานอลถูกนำมาใช้เป็นส่วนผสมในน้ำมันเบนซิน เช่น E10 หรือ E20 เพื่อลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การส่งเสริมพลังงานชีวภาพจึงมีบทบาททั้งในด้านความมั่นคงพลังงานและการพัฒนาเศรษฐกิจชนบท (International Energy Agency, 2023)

พลังงานหมุนเวียน

พลังงานหมุนเวียนเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของนโยบายพลังงานไทย โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม ซึ่งมีศักยภาพสูงในการผลิตไฟฟ้าและช่วยลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิล พลังงานแสงอาทิตย์ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย เนื่องจากประเทศตั้งอยู่ในเขตร้อนและมีศักยภาพด้านพลังงานแสงอาทิตย์สูง รัฐบาลได้ส่งเสริมการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ทั้งในระดับโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่และในระดับครัวเรือน เช่น โครงการโซลาร์รูฟท็อป ซึ่งช่วยให้ประชาชนสามารถผลิตไฟฟ้าใช้เองและลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานในระยะยาว (International Renewable Energy Agency, 2022)

พลังงานลมก็เป็นอีกหนึ่งแหล่งพลังงานหมุนเวียนที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นในประเทศไทย โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านลม เช่น ภาคตะวันออกเฉิยเหนือและภาคใต้ แม้ว่าการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมในประเทศไทยจะยังมีสัดส่วนไม่สูงมากเมื่อเทียบกับพลังงานแสงอาทิตย์ แต่การพัฒนาโครงการพลังงานลมในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้ช่วยเพิ่มความหลากหลายของแหล่งพลังงาน และช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากภาคพลังงาน การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความยืดหยุ่นให้กับระบบพลังงานของประเทศ เนื่องจากพลังงานหมุนเวียนเป็นพลังงานที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศและไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าจาก

ต่างประเทศ การเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบพลังงานจึงเป็นแนวทางสำคัญในการลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดพลังงานโลก

พลังงานสะอาดและนโยบายลดคาร์บอน

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แนวโน้มของนโยบายพลังงานโลกได้ให้ความสำคัญกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการพัฒนาเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ประเทศไทยเองก็ได้กำหนดเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด โดยมีการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบพลังงานที่ยั่งยืน

หนึ่งในแนวทางสำคัญคือการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เช่น การสนับสนุนเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน การส่งเสริมการใช้อยานยนต์ไฟฟ้า และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่สามารถรองรับพลังงานหมุนเวียนได้มากขึ้น นโยบายเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อลดการปล่อยคาร์บอนในภาคพลังงาน และช่วยให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว (United Nations Development Programme, 2025)

โดยสรุป การส่งเสริมพลังงานทางเลือกมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศไทยในระยะยาว พลังงานชีวภาพช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมัน พลังงานหมุนเวียนช่วยเพิ่มความหลากหลายของแหล่งพลังงาน และพลังงานสะอาดช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาพลังงานทางเลือกจึงไม่เพียงเป็นมาตรการในการรับมือกับวิกฤตพลังงานในระยะสั้น แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการปรับโครงสร้างระบบพลังงานของประเทศไทยให้มีความยั่งยืนและมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้นในอนาคต.

7. ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเสริมความมั่นคงพลังงานสำหรับไทย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์วิกฤตพลังงานโลก โครงสร้างพลังงานของประเทศไทย และมาตรการด้านพลังงานที่รัฐบาลดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา พบว่าระบบพลังงานของไทยยังคงมีความเปราะบางจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในระดับสูง วิกฤตพลังงานโลกในช่วงปีพ.ศ.2569 โดยเฉพาะผลกระทบจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในตะวันออกกลาง ได้สะท้อนให้เห็นว่าประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจำนวนมากจะได้รับผลกระทบจากความผันผวนของตลาดพลังงานโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การกำหนดนโยบายพลังงานของประเทศไทยในระยะต่อไปจำเป็นต้องมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานผ่านการปรับโครงสร้างระบบพลังงานให้มีความหลากหลาย ยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (International Energy Agency, 2023)

7.1 การกระจายแหล่งพลังงาน

ข้อเสนอเชิงนโยบายประการแรกคือการกระจายแหล่งพลังงานของประเทศไทยเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานนำเข้าในระดับสูง ปัจจุบันประเทศไทยยังคงพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ในสัดส่วนที่

สูง ซึ่งทำให้ระบบพลังงานของประเทศมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของราคาพลังงานในตลาดโลกและความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์

ดังนั้นรัฐบาลควรดำเนินนโยบายกระจายแหล่งพลังงานทั้งในด้านแหล่งพลังงานและประเทศคู่ค้าทางพลังงาน เช่น การจัดหาก๊าซธรรมชาติเหลว จากหลายภูมิภาคของโลก การสร้างความร่วมมือด้านพลังงานกับประเทศผู้ผลิตพลังงาน และการพัฒนาแหล่งพลังงานภายในประเทศให้มีบทบาทมากขึ้น การกระจายแหล่งพลังงานดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาแหล่งพลังงานเพียงไม่กี่แหล่ง และเพิ่มความยืดหยุ่นของระบบพลังงานของประเทศ (International Renewable Energy Agency, 2022)

7.2 การส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน

ข้อเสนอเชิงนโยบายประการที่สองคือการเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบพลังงานของประเทศ พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานชีวมวล มีศักยภาพสำคัญในการช่วยลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลและเพิ่มความมั่นคงพลังงานในระยะยาว เนื่องจากพลังงานหมุนเวียนสามารถผลิตได้ภายในประเทศและไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

รัฐบาลควรเร่งดำเนินนโยบายที่สนับสนุนการลงทุนในพลังงานหมุนเวียน เช่น การส่งเสริมโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ในระดับครัวเรือนและภาคธุรกิจ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานเพื่อรองรับการเชื่อมต่อพลังงานหมุนเวียนเข้าสู่ระบบไฟฟ้า และการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานสะอาด นโยบายดังกล่าวจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนในระบบพลังงานได้อย่างต่อเนื่อง และช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลในระยะยาว (Energy Policy and Planning Office, 2024)

7.3 การพัฒนาประสิทธิภาพพลังงาน

ข้อเสนอเชิงนโยบายประการที่สามคือการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (energy efficiency) ในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ เนื่องจากการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหนึ่งในวิธีที่มีต้นทุนต่ำที่สุดในการเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศ การลดการใช้พลังงานโดยไม่ลดประสิทธิภาพของกิจกรรมทางเศรษฐกิจสามารถช่วยลดความต้องการใช้พลังงานโดยรวม และลดภาระการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ

ในทางปฏิบัติ รัฐบาลควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีประหยัดพลังงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคอาคาร และภาคการขนส่ง เช่น การสนับสนุนการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง การพัฒนาอาคารประหยัดพลังงาน และการส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า นอกจากนี้ การส่งเสริมมาตรการด้านการจัดการพลังงานในองค์กร เช่น ระบบการจัดการพลังงาน (Energy Management System) และมาตรฐานอาคารเขียว ก็สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในระยะยาวได้ (Organisation for Economic Co-operation and Development, 2024)

โดยสรุป การเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศไทยจำเป็นต้องอาศัยการดำเนินนโยบายในหลายมิติพร้อมกัน ทั้งการกระจายแหล่งพลังงาน การส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน และการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน มาตรการเหล่านี้ไม่เพียงช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดพลังงานโลก แต่ยังช่วยสร้างระบบพลังงานที่มีความยั่งยืนและสามารถรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

วิกฤตพลังงานโลกในช่วงปี พ.ศ. 2569 ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงของระบบพลังงานโลกที่ได้รับผลกระทบจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ความผันผวนของตลาดพลังงาน และความไม่แน่นอนของอุปทานพลังงาน โดยเฉพาะความขัดแย้งในตะวันออกกลางซึ่งเกี่ยวข้องกับอิหร่านและส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งพลังงานสำคัญของโลก ส่งผลให้ราคาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ วิกฤตดังกล่าวได้สร้างแรงกดดันต่อประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจำนวนมากรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งต้องเผชิญกับต้นทุนพลังงานที่เพิ่มขึ้นและความไม่แน่นอนด้านความมั่นคงพลังงาน

โครงสร้างพลังงานของประเทศไทยยังคงพึ่งพาพลังงานฟอสซิลเป็นหลัก โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน และถ่านหิน ขณะเดียวกัน ประเทศยังต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศในสัดส่วนสูง โดยเฉพาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) โครงสร้างพลังงานลักษณะนี้ทำให้ประเทศไทยมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของตลาดพลังงานโลก เมื่อราคาพลังงานปรับตัวเพิ่มขึ้นจึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อค่าไฟฟ้า ต้นทุนการผลิต และค่าครองชีพของประชาชน เพื่อลดผลกระทบจากวิกฤตพลังงาน รัฐบาลไทยได้ดำเนินมาตรการหลายประการ ทั้งในด้านการลดการใช้พลังงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการกระจายแหล่งพลังงานของประเทศ มาตรการสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมการประหยัดพลังงานในภาครัฐ เช่น การทำงานจากที่บ้าน การปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศในอาคารราชการ และการลดการใช้ไฟฟ้าในหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้รัฐบาลยังดำเนินนโยบายจัดหาแหล่งพลังงานใหม่ เช่น การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว จากหลายประเทศ และการส่งเสริมพลังงานทางเลือก เช่น ไบโอดีเซลและพลังงานหมุนเวียน เพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศไทยในระยะยาว

อย่างไรก็ตามวิกฤตพลังงานโลกครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่ามาตรการระยะสั้นเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาค่าความเสี่ยงของระบบพลังงานไทย ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างนโยบายพลังงานให้มีความยั่งยืนมากขึ้น ผ่านการกระจายแหล่งพลังงาน การเพิ่มสัดส่วนพลังงานหมุนเวียน และการพัฒนาประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ การดำเนินนโยบายดังกล่าวจะช่วยลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ เพิ่มความยืดหยุ่นของระบบพลังงาน และเสริมสร้างความมั่นคงพลังงานของประเทศไทยในระยะยาว กล่าวโดยสรุป วิกฤตพลังงานโลกไม่เพียงเป็นความท้าทายด้านพลังงานของประเทศไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสสำคัญในการปรับโครงสร้างระบบพลังงานของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ยั่งยืน และสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนผ่านพลังงานของโลกในอนาคต หากประเทศไทยสามารถดำเนินนโยบายพลังงานที่มีประสิทธิภาพและมุ่งสู่การ

พัฒนาพลังงานสะอาดได้อย่างต่อเนื่อง ก็จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนด้านพลังงานของประเทศในระยะยาวได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- Energy Policy and Planning Office. (2024). *Annual report 2024*. Ministry of Energy, Thailand.
- International Energy Agency. (2023). *Thailand energy profile*. International Energy Agency.
- International Renewable Energy Agency. (2017). *Renewable energy outlook: Thailand*. IRENA.
- International Renewable Energy Agency. (2022). *Renewable energy outlook for ASEAN: Towards a regional energy transition*. IRENA.
- Krungsri Research. (2024). *Industry outlook 2025–2027: Power generation*. Bank of Ayudhya.
- Krungsri Research. (2026). *Thailand industry outlook 2026–2028*. Bank of Ayudhya.
- Ministry of Energy. (2024). *Energy policy and strategy of Thailand*. Ministry of Energy, Thailand.
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2024). *Clean energy finance and investment roadmap of Thailand*. OECD Publishing.
- Reuters. (2026, March 9). Thailand seeking new energy sources, to promote subsidised biodiesel. *Reuters*.
- Reuters. (2026, March 10). Thailand orders bureaucrats to use stairs and work from home in energy saving drive. *Reuters*.
- United Nations Development Programme. (2025). *Just energy transition in Thailand*. UNDP.
- World Bank. (2023). *Thailand energy transition and policy review*. World Bank.
- Energy Policy and Planning Office. (2023). *Alternative energy development plan (AEDP)*. Ministry of Energy.
- Office of the National Energy Policy Council. (2024). *Thailand power development plan 2024 (PDP2024)*. Government of Thailand.
- Government of Thailand. (2026). *PM orders public agencies to work from home except public service operations*. Royal Thai Government.